ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Ζητεῖται Λύση

ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ»

Τρεῖς ὧρες σύσκεψη, χθές, στά γραφεῖα τῆς Γ.Γ. Ἀθλητισμοῦ, δέν ἔφθασαν γιά νά δώση λύση στήν κρίση, πού ὑπάρχει στόν χῶρο τῆς διαιτησίας ποδοσφαίρου.

Ὁ Γ. Γ. Ἀθλητισμοῦ κ. Βλαδίμηρος, ὁ πρόεδρος τῆς ΕΠΟ κ. Δέδες, ὁ — ὑπό παραίτηση — πρόεδρος τῆς ΟΔΠΕ κ. Τζουβάρας καί ὁ κυβ. ἐπίτροπος τῆς ΟΔΠΕ κ. Κομνόπουλος συζήτησαν, κατά τό διάστημα πού προανεφέρθη, τά θέματα παραιτήσεων συμβούλων τῆς Ὁμοσπονδίας καί ξένων διαιτητῶν.

Μετά τό τέλος τῆς συσκέψεως, ὁ κ. Βλαδίμηρος, ἀρκέσθηκε νά πῆ: «Οὐδέν ἀνακοινώσιμον»...

● Ἀπό πηγές, προσκείμενες στήν ΟΔΠΕ πάντως, πληροφορούμεθα ὅτι ἔγινε προσπάθεια νά μεταπεισθῆ ὁ κ. Τζουβάρας στήν ἀπόφασή του περί παραιτήσεως. Φαίνεται ὅμως, πώς ὁ κ. πρόεδρος δέν θεωρεῖ τίς «ἐγγυήσεις» ἀρκετές, γιά τήν περαιτέρω πορεία τῆς διαιτησίας. Ὑπάρχει ἀκόμη τό θέμα τῆς μετακλήσεως ξένων διαιτητῶν, γιά τό ὁποῖο ἡ ΟΔΠΕ πολλές φορές βρέθηκε ἀντιμέτωπη μέ τήν Γ.Γ.Α., καί ΕΠΟ.

Σχετικά μέ τήν... ἐθνικότητα τοῦ διαιτητοῦ τοῦ ἀγῶνος Παναθηναϊκοῦ — Ἄρη, ὁ κ. Βλαδίμηρος θά ἀνακοινώση σήμερα τήν ἀπόφασή του. (Πληροφορούμεθα, ὅτι δέν ὑπάρχει σκέψη γιά μετάκληση ξένου).

● Ἡ κλήρωση τῶν διαιτητῶν γιά τούς ἀγῶνες πρωταθλήματος τῆς Α΄ καί Β΄ Ἐθνικῆς θά γίνη σήμερα (στή 1), στά γραφεῖα τῆς ΟΔΠΕ.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ... Συμβαίνουν ΚΙ ΑΛΛΟΥ

Ο ΦΙΝΛΑΝΔΟΣ

δημοσιογράφος κ. Λέεβι Κορμικούλα, ἐμπνευστής τῆς καθιερώσεως τοῦ ἐτησίου μαραθωνίου δρόμου, ἐπί τῆς κλασικῆς διαδρομῆς, διά «φιλοδρόμους», ἀπέστειλε πρός τόν Σύνδεσμον Ἀθλητικοῦ Τύπου τήν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρό ἡμερῶν ὀργανώσεως διά δευτέραν φοράν τοῦ μαραθωνίου δρόμου εἰς Ἀθήνας: «Ἀγαπητέ κύριε πρόεδρε. Κατ' ἀρχάς ἐπιθυμῶ νά εὐχαριστήσω ὑμᾶς καί τόν Σύνδεσμον Ἀθλητικοῦ Τύπου Ἑλλάδος, διά τό μετάλλιον καί τό δίπλωμα τά ὁποῖα μοῦ ἀπονείματε. Εἶμαι ἀληθινά εὐτυχής διότι ὁ Μαραθώνιος τῶν Ἀθηνῶν, δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τήν ἄσκησιν καί διατηροῦνται εἰς καλήν φυσικήν κατάστασιν, ἔγινε πραγματικότης, χάρις εἰς τήν πρωτοβουλίαν μου καί τήν συνεργασίαν τῆς Φινλανδικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀθλητισμοῦ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ «ἀγών» θά διοργανώνεται πάντα ἀπό τήν Ἑλληνικήν Ἀθλητικήν Ὁμοσπονδίαν τόσον θαυμάσια, ὅσον ἐφέτος καί πέρυσι. Τό γεγονός ὅτι ἐφέτος μετέσχον περισσότεροι δρομεῖς, μέ κάνει νά ἐλπίζω ὅτι κάθε χρόνο ὁ ἀριθμός αὐτός θά εὐξάνεται, μέ τήν συμμετοχήν φιλάθλων ἀπό ὅλον τόν κόσμον, ἐπιθυμούντων νά γνωρίσουν τήν ἱστορικήν διαδρομήν, ἀλλά καί τήν χώραν ὅπου ἐδημιουργήθη ὁ Ἀθλητισμός».

★

ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ἀναρριχητῶν ἐκπροσώπων 26 χωρῶν, ἔγινε στήν ὀρεινή περιοχή τοῦ Λάμπερις τῆς Β. Οὐαλλίας ἡ ἐτησία ὀρειβατική συγκέντρωση τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ὀρειβατικῶν Συνδέσμων (UIAA). Πολυάριθμες ἀναρριχήσεις ἔγιναν στά δυσχερέστατα βραχώδη συγκροτήματα τῆς περιοχῆς, ὅπως καί ἀνταλλαγές ἀπόψεων ὡς πρός τά προβλήματα τεχνικῆς, ἀλλά καί ὡς πρός τά θεμελιώδη θεωρητικά προβλήματα τῆς ὀρειβασίας.

★

ΑΠΟ ΤΟΝ Σ.Ε.Γ.Α.Σ.

ἀνεκοινώθησαν χθές, μεταξύ ἄλλων, τά ἑξῆς: «Ἐγένετο κατ' ἀρχήν δεκτόν ὅτι εἶναι σκόπιμος ἡ δημιουργία κλιμακίου τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος εἰς Κύπρον. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἡ ὕπαρξις χώρου καί ἐγκαταστάσεων. Ἐφ' ὅσον κατ' ἀρχήν ὑπάρξουν αἱ βάσεις, ὁ ΣΕΓΑΣ θεωρεῖ τό ἔργον τοῦτο ὡς ἀπολύτου προτεραιότητος, ἱεραρχῶν τοῦτο ἀμέσως μετά τό κλειστόν γυμναστήριον τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ».

★

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ἐρασιτεχνῶν ποδοσφαίρου τῆς Ἑλλάδος ἀντιμετωπίζει σήμερα στήν Σάντα Κρούζ τήν ἀντίστοιχη ὁμάδα τῆς Ἱσπανίας, στά πλαίσια τῆς προκριματικῆς φάσεως τοῦ Κυπέλλου ΟΥΕΦΑ.

★

ΑΝΕΥ ΑΓΩΝΟΣ

προεκρίθησαν οἱ ὁμάδες τῆς ΑΕΚ καί τῆς ΧΑΝΘ γιά τό Κύπελλο Κόρατς. Στόν ἑπόμενο γῦρο, ἡ ΑΕΚ θ' ἀντιμετωπίση τήν Στάνταρ Λιέγης καί ἡ ΧΑΝΘ τήν Παρτιζάν Βελιγραδίου.

★

ΜΕ ΣΚΟΡ 12—2

νίκησαν χθές οἱ ἐρασιτέχνες ποδοσφαιρισταί τοῦ Παναθηναϊκοῦ τήν Ἀρμενική, γιά τό Κύπελλο Ἐρασιτεχνῶν Ἑλλάδος.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τάξεων τοῦ ἱδρυτικοῦ Νόμου τοῦ Πανεπιστημίου 5343)32 ὅπως συμπληρώθηκε μέ τό Ν.Δ. 93)69, ἐναντίον τοῦ ὁποίου βάλλει σύσσωμος ὁ φοιτητικός κόσμος τῆς χώρας.

Σχετικά μέ τήν παραπομπή, ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέδωσε χθές τήν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση:

«Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 30.10.73 λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

α) ὅτι ὁ Φοιτητικός Σύλλογος τῆς Νομικῆς Σχολῆς «Ἡ Θέμις», ἐκπροσωπούμενος ὑπό τῶν κ.κ. Χ. Βέννη, Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ καί Δ. Τσούγκου, Γενικοῦ Γραμματέως, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 4244)19.10.73 αἰτήσεως αὐτοῦ ἐζήτησε τήν παραχώρησιν αἰθούσης διά τήν πραγματοποίησιν συγκεντρώσεως κατά τήν Δευτέραν 29.10.1973,

β) ὅτι παρεχωρήθη πρός τοῦτο ἡ παγίως ὑπό τῆς Συγκλήτου ὁρισθεῖσα αἴθουσα διά πραγματοποίησιν φοιτητικῶν συγκεντρώσεων, ἤτοι τό Β΄ Ἀμφιθέατρον τῆς Παν)λεως καί δή κατά τάς ὥρας 4—6 μ.μ. τῆς Δευτέρας 29.10.1973 (ἔγγραφον κ. Πρυτάνεως ὑπ' ἀριθ. 4244)24.10.73),

γ) ὅτι παρά τό γεγονός τῆς ἐγγράφου ὑπό τῶν ἀνωτέρω φοιτητῶν ἀποδοχῆς τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου οὗτοι ἐπεχείρησαν τήν πραγματοποίησιν παρανόμου συγκεντρώσεως τό Σάββατον 27.10.73 καί δή ἐν ἀρχῇ μέν ἐν τῷ Μεγάρῳ Θεωρητικῶν Ἐπιστημῶν, ἐν συνεχείᾳ δέ εἰς τά Προπύλαια τοῦ Παν)μίου,

δ) ὅτι ὑπό τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς κ.κ. Δημ. Μπήτρου, Νικ. Λυκιαρδοπούλου, Ἰω. Μπιμπάκη Ἑλένης Θεοδωσῆ, Ἰωάν. Κωνσταντουδάκη, Ἀλεξάνδρας Μακρῆ, Μαρίας Μακρῆ καί Βασιλ. Λιάκου ἐζητήθη ὡσαύτως αἴθουσα διά πραγματοποίησιν συγκεντρώσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς κατά τήν 29.10.73 (αἴτησις ὑπ' ἀριθ. 4571)23.10.73),

ε) ὅτι παρεχωρήθη πρός τοῦτο τό Β΄ Ἀμφιθέατρον τῆς Πανεπ)λεως καί δή κατά τάς ὥρας 1—3 μ.μ. τῆς 29.10.73 (ἔγγραφον Πρυτάνεως ὑπ' ἀριθ. 4571)24.10.73),

στ) ὅτι οἱ φοιτηταί τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς αὐθαιρέτως καί παρανόμως συνεκεντρώθησαν εἰς τό Ἀμφιθέατρον τῆς Φυσιολογίας (Γουδί) τήν 29.10.73 καί παρεκώλυσαν τήν διεξαγωγήν προγραμματισθεισῶν ἐξετάσεων, παρά τό γεγονός ὅτι οἱ ἀνωτέρω φοιτηταί - ὀργανωταί τῆς συγκεντρώσεως εἶχον λάβει γνῶσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου, ὅτε καί παρητήθησαν τοῦ αἰτήματος των,

ζ) ὅτι οἱ φοιτηταί τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Καπερώνης Βασίλειος καί Σιδερᾶς ἡ Χαντάτ Γεώργιος μετέσχον τῆς ἀνωτέρω αὐθαιρέτου συγκεντρώσεως καί ἐπεσκέφθησαν τόν κ. Α΄ Ἀντιπρύτανιν διαβιβάζοντες ἀπόψεις συγκεντρωθέντων φοιτητῶν,

ἀπεφάσισε τήν παραπομπήν πάντων τῶν ἀνωτέρω εἰς τό Πειθαρχικόν Συμβούλιον τῶν Φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διότι προέβησαν εἰς αὐθαιρέτους πράξεις, παρέβησαν τήν Πανεπιστημιακήν Νομοθεσίαν καί ἐπέδειξαν περιφρόνησιν πρός τήν ἀπόφασιν τῆς Παν. Συγκλήτου γνωστοποιηθεῖσαν αὐτοῖς δι' ἐγγράφων τοῦ κ. Πρυτάνεως».

Καταγγελία φοιτητικῶν συλλόγων Θεσσαλονίκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30 Ὀκτωβρίου Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. Δύο φοιτητικοί σύλλογοι, μέ σημερινές ἀνακοινώσεις τους, καταγγέλλουν παρεμβάσεις στό ἔργο τους καί συλλήψεις μελῶν τους.

Ἡ Ἕνωση Κρητῶν Φοιτητῶν Θεσσαλονίκης ἐξέδωσε ἀργά τό βράδυ ἀνακοίνωση, μέ τήν ὁποία διαμαρτύρεται ἐπειδή, διά πολλοστή, ὅπως λέγει, φορά παρεμποδίζεται στό ἔργο της καί ἀναφέρει τά ἑξῆς: «Τήν 31.10.1973 καί ἀπό ὥραν 5 μ.μ. ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας, ἐντός τοῦ κτιρίου πού στεγάζονται τά γραφεῖα μας, παρεμπόδιζαν τήν κανονική προσέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, διενεργοῦντα ἔλεγχο ταυτοτήτων. Συνέλαβον, παρουσία 30 περίπου μελῶν τοῦ Συλλόγου, τόν συνάδελφό μας φοιτητή Γεράσιμο Λιόντο. Τοῦτο ἐπιβεβαιώνεται καί ἐνυπόγραφα ἀπό τά παρευρισκόμενα μέλη, τά ὁποῖα βρίσκονται στήν διάθεση οἱουδήποτε ἤθελε νά ἀσχοληθῆ μέ τό θέμα». Ἐξ ἄλλου, ἀπό τόν Σύλλογο Θεσσαλῶν Φοιτητῶν Θεσσαλονίκης ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, μέ τήν ὁποία καταγγέλλουν παρεμβάσεις στήν συνδικαλιστική δραστηριότητα καί συγκεκριμένα:

«1) Χθές, ἔξω ἀπό τά γραφεῖα μας, ὄργανο τῆς Ἀσφαλείας προέβαινε σ' ἔλεγχο ταυτοτήτων μελῶν τοῦ Συλλόγου. 2) Μετά τό κλείσιμο τῶν γραφείων μας, δύο ὄργανα Ἀσφαλείας κάλεσαν τόν ταμία Νικόλαο Κακαγιάννη στό Γ' ἀστυνομικό τμῆμα, τελικά ὅμως τόν ὡδήγησαν στήν Ἐθνική Ἀσφάλεια. Ἐμπρός σ' αὐτή τήν κατάσταση, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά ἐκφράσουμε τήν ἀγανάκτησή μας καί νά ὑψώσουμε φωνή διαμαρτυρίας, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά γίνη σεβαστή καί μέ τήν ἀπόφαση νά διεκδικήσουμε μέχρι κεραίας τά δικαιώματά μας».

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

χης Τεχνικοῦ - μηχανικός Τομαρᾶς Δημήτριος, 33) Πλωτάρχης Τεχνικοῦ - μηχανικός Δεσύλλας Ἀναστάσιος, 34) Ὑποπλοίαρχος Τεχνικοῦ - ἠλεκτρολόγος Παπαδόπουλος Παναγιώτης, 35) Ἀνθυποπλοίαρχος Πληρωμάτων Στόλου - Τεχνῶν, σιδηρουργός Κασιμάτης Διονύσιος.

Συμφώνως πρός τό σχετικόν Προεδρικόν Διάταγμα οἱ ἀποτασσόμενοι ἀπό σήμερον στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ των.

★ Δι' ἑτέρου Προεδρικοῦ Διατάγματος «τίθενται εἰς ἀπόταξιν, κατόπιν τῶν ἀπό 7.9.73 γνωμοδοτήσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων, καταστάσεων τελεσιδίκων, οἱ κάτωθι Μόνιμοι Ἀξιωματικοί Ναυτικοῦ, διά βαρέα παραπτώματα περί τήν ὑπηρεσίαν καί πειθαρχίαν καί ἐνεργείας ἐθνικῶς ἀναξιοπρεπεῖς, ὡς καί τοιαύτας θιγούσας τήν Στρατιωτικήν τιμήν καί διά λιποταξίαν εἰς τό ἐξωτερικόν».

1) Ἀντιπλοίαρχος Παππᾶς Νικόλαος, 2) Σημαιοφόρος Ματαράγκας Κωνσταντῖνος, 3) Σημαιοφόρος Γκορτζῆς Κωνσταντῖνος, 4) Σημαιοφόρος Στράτος Γεώργιος, 5) Σημαιοφόρος Ζησιμόπουλος Νικόλαος, 6) Σημαιοφόρος Προκοπάκης Ἡρακλῆς, 7) Σημαιοφόρος Χατζηπέτρος Παναγιώτης.

★ Διά Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐπίσης:

«Τίθεται εἰς ἀπόταξιν ὁ Μόνιμος Πλωτάρχης Μάξιμος Βλαχοδῆμος Κωνσταντῖνος κατόπιν τῆς ἀπό 20.9.73 Γνωμοδοτήσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, καταστάσης τελεσιδίκου διά βαρύ παράπτωμα περί τήν ὑπηρεσίαν καί πειθαρχίαν, ἤτοι διά λιποταξίαν εἰς τό ἐξωτερικόν καί στερεῖται οὗτος τοῦ βαθμοῦ του».

—«Τίθεται εἰς ἀπόταξιν ὁ Μόνιμος Ἀνθυποπλοίαρχος Τεχνικοῦ-Μηχανικοῦ Πατσίλιας Δημήτριος κατόπιν τῆς ἀπό 25.8.1973 Γνωμοδοτήσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, καταστάσης τελεσιδίκου διά παραπτώματα τά ὁποῖα συνιστοῦν βαρεῖαν ἀπρέπειαν καί βαρύ παράπτωμα περί τήν ὑπηρεσίαν καί πειθαρχίαν, ὡς καί τοιοῦτον θῖγον τήν στρατιωτικήν τιμήν καί στερεῖται οὗτος τοῦ βαθμοῦ του».

—«Τίθεται εἰς ἀπόταξιν ὁ Μόνιμος Ἀνθυποπλοίαρχος Τεχνικοῦ-Μηχανικοῦ Κολούλης Δημήτριος κατόπιν τῆς ἀπό 4.9.1973 Γνωμοδοτήσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, καταστάσης τελεσιδίκου διά βαρύ παράπτωμα περί τήν πειθαρχίαν, ἤτοι διά λιποταξίαν εἰς τό ἐξωτερικόν καί στερεῖται οὗτος τοῦ βαθμοῦ του».

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τωπισθῆ καί πιθανόν νά μήν ὑπάρξουν περιορισμοί, τουλάχιστον σοβαρῆς μορφῆς, δέν συμβαίνει τό ἴδιο καί σ' ὅτι ἀφορᾶ τίς τιμές. Εἶναι γνωστό ὅτι τίς τελευταῖες ἡμέρες οἱ ἀραβικές καί ἐν συνεχείᾳ καί ἄλλες πετρελαιοπαραγωγοί χῶρες ἀνήγγειλαν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀργοῦ πετρελαίου, ἡ ὁποία σέ ὡρισμένες περιπτώσεις φθάνει τό 40%. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἡ ἀγωνιώδης ἀναζήτησις ἀμέσα παραδοτέων φορτίων εἶχε ἀναπόφευκτη ἐπίδρασιν στίς κερδοσκοπικές διαθέσεις τῶν προμηθευτῶν καθώς καί στούς ναύλους τῶν τάνκερ (μολονότι τίς τελευταῖες μέρες παρετηρήθη μία κάμψις στούς τελευταίους).

Φυσικό εἶναι κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νά ἀνατιμηθοῦν καί στήν ἑλληνική ἀγορά τά ὑγρά καύσιμα. Δέν εἶναι δυνατόν νά προκαθορισθῆ τό ὕψος τῆς ἀνατιμήσεως. Αὐτό θά ἐξαρτηθῆ ἀπό τό πῶς θά κριθῆ τό κάθε ἐπιμέρους πετρελαιοειδές ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, τήν ὁποία ἐξυπηρετεῖ. Ἀναμφιβόλως, ἡ βενζίνη σοῦπερ, πού χρησιμοποιεῖται κυρίως ἀπό τά Ι.Χ., θά ἀνατιμηθῆ σέ ἀναλογία πολύ μεγαλύτερη ἀπό τήν κοινή. Ἕνα ἄλλο θέμα εἶναι κατά πόσον τό κράτος θά θελήση νά διατηρήση ἄθικτες τίς εἰσπράξεις του ἀπό τήν φορολογία καταναλώσεως ὑγρῶν καυσίμων ἤ θά μοιράση τήν ἐπιβάρυνσιν μεταξύ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ καί τῶν δημοσίων ἐσόδων. Πάντως, οἱ σχετικές ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως δέν φαίνεται ὅτι θά καθυστερήσουν πέραν τῆς ἑβδομάδος.

Τέλος, σοβαρό θέμα δημιουργεῖ ἡ αὔξησις τῶν τιμῶν τοῦ πετρελαίου ἀπό πλευρᾶς συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου. Συμφώνως μέ προχείρους ὑπολογισμούς, οἱ ἀνατιμήσεις αὐτές θά ἐπιβαρύνουν τήν χώρα μας μέ πρόσθετη δαπάνη τουλάχιστον ἑκατό ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατ' ἔτος. Τό ποσόν αὐτό, ἄν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καί τά πρόσθετα ἀντιπληθωριστικά μέτρα τῆς κυβερνήσεως, δέν εἶναι εὔκολο νά ἐξασφαλισθῆ ἀπό τίς συνήθεις συναλλαγματικές εἰσπράξεις τῆς Ἑλλάδος καί γι' αὐτό εἴτε θά πρέπει νά ἀντληθῆ ἀπό τό συναλλαγματικό ἀπόθεμα εἴτε θά πρέπει νά ἐξασφαλισθῆ μέ δανεισμό ἀπό τό ἐξωτερικό.

Κατά τόν διενεργηθέντα εἰς τό ὑπουργεῖον Ἐμπορίου διεθνῆ διαγωνισμόν, διά τήν προμήθειαν 350.000 μετρικῶν τόννων ὑγρῶν καυσίμων, ὑπεβλήθη μία μόνον προσφορά —τοῦ κ. Ι. Λάτση— διά προϊόντα τοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου «Πέτρολα Γιουνάϊτεντ Κίνγκντομ».

Ἡ προσφορά, ὅμως, αὐτή, ἀφεώρα περισσότερα εἴδη ἀπό ὅσα προέβλεπεν ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἤτοι, ἀντί τῶν ζητουμένων: 50.000 μ.τ. βενζίνης «σοῦπερ», 100.000 μ.τ. πετρελαίου Ντήζελ καί 200.000 μ. τ. μαζούτ, προσεφέρθησαν ἐπί πλέον 120.000 μ.τ. μαζούτ καί 3.000 μ. τ. ὑγραερίου. Αἱ ποσότητες αὐταί δύνανται νά αὐξομειωθοῦν κατά 10% ἀναλόγως.

Τά ἀνωτέρω προσφερθέντα εἴδη εἶναι διά παράδοσιν Νοέμβριον—Δεκέμβριον 1973.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΑΡΤΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ξένων οἴκων; Εἶναι τουλάχιστον ὀξύμωρον νά γίνεται λόγος περί διαγωνισμοῦ ὅταν δέν ὑπάρχει ἀνταγωνισμός.

2. Ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας μᾶς γνωρίζει ὅτι κατετέθη ἐγγύησις ἐκ δρχ. 2.000.000 διά τήν συμμετοχήν εἰς τόν διαγωνισμόν. Δέν ἐπρόκειτο ὅμως περί αὐτοῦ μόνον. Τό ἐρώτημα εἶναι ἐάν τόσον αὐτή ὅσον καί ἡ διά τήν καλήν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἐγγύησις ἀντεπεκρίνετο πρός τήν σοβαρότητα τοῦ ἔργου καί τό ὕψος τῆς ἐπενδύσεως. Δύναται νά ἀναφέρη κανείς ἄλλην περίπτωσιν ἐπενδύσεως τόσου ὕψους καί μέ μονοπωλιακάς παραχωρήσεις εἰς τήν ὁποίαν ἡ ἐγγύησις νά εἶναι τόσον χαμηλή; Ταῦτα ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι διά μίαν τοιαύτην σύμβασιν, ὑποβάλλουσαν εἰς τόσον δεσμευτικάς ὑποχρεώσεις τό Δημόσιον, μᾶλλον ἡ ἀνάδοχος θά ἐδικαιοῦτο νά ἀπαιτῆ ἐγγυήσεις ἀπό τό Κράτος ὅτι τοῦτο δέν θά καταγγείλη τήν σύμβασιν.

3. Οὐδείς δύναται νά πεισθῆ ὅτι, προκειμένου περί μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὁ ὅρος «ἀπολύτως σύγχρονος» ταυτίζεται ἤ εἶναι καλύτερος τοῦ ὅρου «καινουργής». Κατ' ἀρχήν ἡ παλαιά σύμβασις (4.12.1971) ὥριζεν ὅτι τά μηχανήματα θά εἶναι καινουργῆ. Ποῖος μετέβαλε τόν ὅρον αὐτόν εἰς τήν νέαν σύμβασιν εἰς «ἀπολύτως σύγχρονον» καί διατί; Τά μηχανήματα πρέπει νά εἶναι σύγχρονα, ἀλλά πρέπει νά εἶναι καί καινουργῆ. Τώρα ἡ ἀνάδοχος δικαιοῦται νά φέρη σύγχρονα, (ὅρος πολύ ρευστός), δέν ὑποχρεοῦται ὅμως νά φέρη καινουργῆ. Ἡ μεταβολή τοῦ ὅρου ἐγένετο καί ἐναντίον τοῦ Ν.Δ. 916)1971, τό ὁποῖον ἐπιβάλλει, προκειμένης παραχωρήσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων πάσης φύσεως ἀπαλλαγῶν, ὅπως ὁ μηχανικός ἐξοπλισμός τῆς βιομηχανικῆς μονάδος εἶναι καινουργής. Καί δέν πρέπει νά διαφεύγη τήν προσοχή οὐδενός ὅτι πολλαί εἰδικευμέναι χῶραι πωλοῦν αὐτήν τήν στιγμήν σύγχρονα μηχανήματα παραγωγῆς χάρτου, τά ὁποῖα ὅμως εἶναι μεταχειρισμένα καί οὐχί καινουργῆ.

4. Ὡς ἔχει διατυπωθῆ ἡ σύμβασις, τά πλεονεκτήματα τοῦ Ν. 4171)61 καί τοῦ Ν.Δ. 916)71 ἀπενεμήθησαν εἰς τήν ἐν λόγῳ βιομηχανίαν ἀνεξαρτήτως τῆς συνδρομῆς τῶν εἰδικωτέρων προϋποθέσεων. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἀνάδοχος, ἐπιδιωκομένη εἰς ἥν ἔκτασιν ἀποδεικνύεται καί προστατευομένη ὡς εἶναι μᾶλλον βέβαιον δι' ὑψηλῶν δασμολογικῶν τειχῶν, δέν δικαιολογεῖται νά τυγχάνη τοιούτων εὐεργετημάτων ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι τό ὕψος τῆς ἐπενδύσεως ὑπερβαίνει τά 90 ἑκατ. δραχμῶν.

5. Μετά τήν ἀντικατάστασιν τοῦ ὅρου καινουργῆ μέ τόν ὅρον σύγχρονα δέν διευκρινίζεται ἐάν ἡ ἐν λόγῳ βιομηχανία θά τύχη τῶν προβλεπομένων εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν, κατά παρέκκλισιν τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας.

6. Ἐλέχθη καί ἀνωτέρω ὅτι ἡ τιμή εἰς τήν ὁποίαν τό Κράτος ἀναλαμβάνει τήν διάθεσιν τοῦ ξύλου εἶναι χαριστική. Συγχρόνως τό Κράτος δεσμεύει τόν ἐθνικόν πλοῦτον, δυνάμενον νά χρησιμοποιηθῆ ἐπωφελέστερον εἰς ἄλλας χρήσεις, ὑπέρ μιᾶς βιομηχανίας καί μάλιστα ἐπί μίαν 30ετίαν, ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωσιν τῆς καλλιεργείας, κοπῆς καί μεταφορᾶς τῆς ξυλείας εἰς τό ἐργοστάσιον τῆς ἀναδόχου, ὡς ἐπίσης καί τῆς κατασκευῆς δρόμων κλπ., ὅπερ σημαίνει ἐπενδύσεις καί κρατικήν δαπάνην ἐγγίζουσαν τά 100 ἑκ. δραχμῶν ἐτησίως, μή ὑπολογισθεῖσαν εἰς τήν ἀνωτέρω ἐπιδότησιν.

Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι αἱ προβλεπόμεναι τιμαί τῆς ὑπό τοῦ Κράτους παραδοτέας ξυλείας εἶναι χαμηλότεραι τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν λόγω τῆς ἐν τῷ μεταξύ σημειωθείσης ἐξαιρετικῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν, ἐπιβεβαιώνει τάς ἀπόψεις μας περί χαριστικῆς παραχωρήσεως. Διότι ὅταν αἱ τιμαί καθορίζωνται τό 1972 διά νά ἰσχύσουν τό 1976, ὁπότε θά ἤρχιζεν ἡ λειτουργία τῆς μονάδος, μέ μόνην δυνατότητα ἀναπροσαρμογῆς τῶν μετά διετίαν ἀπό τῆς πρώτης λειτουργίας καί μάλιστα μέ ἕνα ἀμφίβολον ἀξίας κριτήριον, δέν ζημιώνεται κατά τρόπον πρωτοφανῆ καί ἀνεξήγητον τά Ἑλληνικόν Δημόσιον;

7. Τέλος οὐδεμία διαβεβαίωσις παρέχεται ὅτι δέν θά ὑπάρξη δασμολογική προστασία. Καί αὐτό εἶναι τό δεύτερον καί οὐσιῶδες σημεῖον τῆς περιέργου αὐτῆς συμβάσεως.

Ἐν συμπεράσματι ἱδρύεται μία βιομηχανία ἐπιδοτουμένη ἀφειδῶς ὑπό τοῦ Κράτους καί προστατευομένη διά δασμολογικῶν τειχῶν διά νά ἐγκατασταθῆ μονοπώλιον καί νά θέση ὑπό τόν ἔλεγχόν της καί ὑπό τόν ἔλεγχον τοῦ Κράτους τόνΤύπον.

Καί ἐρωτῶμεν:

1. Ἐπιτρέπεται ἐν ὀνόματι τῆς οἰκονομικῆς προόδου, διά τῆς ἱδρύσεως μιᾶς ἀσονδήποτε μεγάλης βιομηχανικῆς μονάδος, νά ἀπαλλοτριοῦται ὁ Ἐθνικός πλοῦτος τῆς χώρας καί μάλιστα εἰς περίοδον καθ' ἥν ἡ σπάνις πρώτων ὑλῶν εἶναι διεθνές καί δισεπίλυτον πρόβλημα; Καί

2. Ἐπιτρέπεται διά τῆς μεθόδου τῶν μονοπωλιακῶν ἐπιχειρήσεων νά ἐπιχειρῆται ὁ ἐξανδραποδισμός τοῦ Τύπου;

Ἐπί τούτων πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, οὐδόλως ἄλλωστε βαρυνομένη μέ τήν ὑπογραφήν τῆς ἐπιμάχου συμβάσεως, πρέπει νά λάβη θέσιν τό ταχύτερον δυνατόν.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Τά ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1η ἱπποδρ. 1.400 μ.: 1) Παρνασσός (Μαυρογιάννης) 11—10. 2) Ντάρλινγκ Πόλυ (Μαρίνος) 10. Δίδυμον 2Χ5 δρχ. 15. Φορκάστ 2Χ5 δρχ. 20. Μακρόν Χρ. 1΄30΄΄2)5.

2α ἱπποδρ. 1.800 μ.: 1) Ραντάρ (Σπάθας) 19—12. 2) Ἀλ Μονατάσαμ (Μίχαλος) 12. 3) Ρόφη (Ἰωακειμίδης) 23. Δίδυμον 2Χ7 δρχ. 35. Φορκάστ 2Χ7 δρχ. 51. Σύνθετον 2Χ2 δρχ. 30. 2 μήκη — 2½ μήκη Χρ. 2΄14΄΄3)5.

3η ἱπποδρ. 1.800 μ.: 1) Μαΐστρος (Μορῖνος) 15—15. 2) Βουλκάνα (Βολακούδουνας) 16. 3) Τατιάνα (Σοκολάτ) 15. Δίδυμον 2Χ5 δρχ. 46. Φορκάστ 2Χ5 δρχ. 57. Σύνθετον 2Χ2 δρχ. 39. 1¾ μήκους — Βραχ. κεφαλή Χρ. 1΄59΄΄3)5.

4η ἱπποδρ. 1.800 μ.: 1) Κρήτη (Μαρῖνος) 17—11. 2) Πολυχνιάτισσα (Μαρίνης) 11. 3) Μπατερφλάϊ (Ἀντωνόπουλος) 24. Δίδυμον 2Χ7 δρχ. 22. Φορκάστ 2Χ7 δρχ. 45. Σύνθετον 2Χ2 δρχ. 27. 2½ μήκη — 1¼ μήκους Χρ. 1΄57΄΄3)5.

5η ἱπποδρ. 1.400 μ.: 1) Ἀριάδνη (Μαυρόπουλος) 67—19. 2) Φαρχάν (Λέλμης) 29. 3) Φαζίρ (Σπάθας) 15. Δίδυμον 2Χ3 δρχ. 400. Φορκάστ 3Χ2 δρχ. 1.002. Σύνθετον 2Χ3 δρχ. 161. 1½ μήκος — κεφαλή Χρ. 1΄43΄΄.

6η ἱπποδρ. 1.400 μ.: 1) Θάντερ (Ἀναγνωστόπουλος) 31—14. 2) Μακεδονία (Β. Κυράτσας) 12. 3) Ρωμαῖος (Χριστοδούλου) 12. Δίδυμον 4Χ6 δρχ. 136. Φορκάστ 6Χ4 δρχ. 179. Σύνθετον 3Χ6 δρχ. 349. 2½ μήκη — Βραχ. κεφαλή Χρ. 1΄30΄΄1)5.

7η ἱπποδρ. 1.400 μ.: 1) Ἄκης (Μαρῖνος) 15—11. 2) Ρέντ Λάϊτ (Μαρίνης) 11. 3) Ὀξύα (Ἀντωνόπουλος) 11. Δίδυμον 6Χ7 δρχ. 37. Φορκάστ 6Χ7 δρχ. 47. Σύνθετον 6Χ6 δρχ. 81. Τράχηλος — 1 μῆκος Χρ. 1΄29΄΄4)5.

8η ἱπποδρ. 1.400 μ.: Νέστωρ (Γιώργος) 105—16. 2) Λαγνεία (Γιώργος) 20. 3) Μυκάλη (Μίχαλος) 20. Δίδυμον 6Χ7 δρχ. 284. Φορκάστ 7Χ6 δρχ. 674. Σύνθετον 6Χ7 δρχ. 210. 1½ μῆκος — τράχηλος Χρ. 1΄28΄΄2)5.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΙΤΣΙΔΙΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πιτσιδίων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερόν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ἡ ἐκμίσθωσις 2.000 στρεμμάτων Κοινοτικῆς παραλιακῆς ἐκτάσεως κειμένης εἰς τόν συνοικισμόν τῆς Κοινότητος ΜΑΤΑΛΑ.

Ἡ Δημοπρασία ἐκμισθώσεως διενεργηθήσεται ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι τήν 18ην Νοεμβρίου 1973 ἡμέραν Κυριακήν καί ὥραν 11 π.μ. ἕως 1 μ.μ. ἐνώπιον ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Πληροφορίαι εἰς τό Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ἀντίγραφον λεπτομεροῦς διακηρύξεως ἔσεται κατατεθειμένον εἰς ΤΥΔΚ Ἡρακλείου.

Ἐν Πιτσιδίοις τῇ 28.10.1973

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΥΠΡΑΚΗΣ

'Αντίλαλοι

Ο ΓΕΡΟΣ

Τιμοῦν σήμερα οἱ Ἕλληνες τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς πιό διακεκριμένους πολιτικούς τῶν νεωτέρων χρόνων, πού ὑπηρέτησε μέ ἀφοσίωση πάνω ἀπό μισό αἰῶνα τήν Ἑλλάδα καί κήρυττε μέ πάθος πώς ἡ σύγχρονη νεοελληνική μεγάλη ἰδέα εἶναι ἡ δημοκρατία καί ἡ παιδεία. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἔπαιξε ἀποφασιστικό καί γόνιμο ρόλο σέ καίριες στιγμές τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἱστορίας καί ὑπῆρξε ἀπό τούς πρώτους Εὐρωπαίους πολιτικούς πού συνέλαβε σωστά καί ἀκολούθησε ὑποδειγματικά τήν ἔννοια τῆς δημοκρατίας ὡς πολιτικῆς, κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς.

Ὁ θάνατός του ἐπῆλθε σέ μιά ἀπό τίς πιό δύσκολες στιγμές τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῶν τελευταίων χρόνων καί ἄφησε δυσαναπλήρωτο κενό στίς τάξεις τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας. Δέν εἶναι ὡστόσο παράδοξο ὅτι ἔδωσε τό ἔναυσμα γιά μιά ἀπό τίς πιό μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις δημοκρατικῆς αὐτοσυνειδησίας στό μουδιασμένο λαό πού ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα.

Ὁ λαός ἐθρήνησε καί ἐξακολουθεῖ νά θρηνῆ τήν ἀπώλεια ἑνός δημιουργικοῦ ἰδεαλιστῆ καί ἀνθρωπιστῆ ἡγέτη, τοῦ Γέρου τῆς Δημοκρατίας ὅπως ἀποκλήθηκε.

Πιό κάτω δίνω ἀντί γιά μνημόσυνο μερικά χαρακτηριστικά ἀποσπάσματα ἀπό βασικούς λόγους του καί μερικά διδακτικά δείγματα ἀπό τίς πιό κρίσιμες πράξεις του.

✶

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἀπό τό 1922 ἀκόμη ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἔδινε τό σωστό νόημα στή δημοκρατία, πού δέν τήν δέχονταν μόνο μέ τήν παραδοσιακή της ἔννοια ὡς πολιτική. Νά τί ἔγραφε σέ ἄρθρο του στήν ἐφημερίδα «Πατρίς» στίς 15 Φεβρουαρίου 1922:

«Ἀλλά ἡ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας, ἡ σύγχρονος, εὐρύνεται ἀκόμη περισσότερον. Εἶναι ἐπίσης κοινωνική καί οἰκονομική. Σημαίνει ἐπίσης κατάργησιν τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται καί ἐπικρατεῖ εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ. Σημαίνει κατάργησιν τῆς ψευδοῦς ἀριστοκρατίας τοῦ πλούτου, καθώς ἐπίσης καί τῆς πολιτικῆς ὀλιγαρχίας τῶν φατριῶν. Καί τέλος, εἶναι ἔννοια ἠθική καί ψυχική. Σημαίνει: Πολιτικήν ἀνατροφήν καί διαπαιδαγώγησιν τοῦ Λαοῦ. Αὔξησιν τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἠθικήν ἐξυγίανσιν καί ψυχικήν ἔξαρσιν, εἰς τρόπον ὥστε οἱ Ἄρχοντες καί οἱ Κυβερνῆται, ἑκάστοτε νά μή διαμορφοῦνται εἰς Τυράννους καί Εἴδωλα, ἀλλά νά παραμένουν πάντοτε πιστοί λειτουργοί τῶν συνειδητῶν θελήσεων καί συμφερόντων τοῦ Λαοῦ».

✶ Τά ἀποσπάσματα κειμένων εἶναι παρμένα ἀπό τίς ἐκδόσεις Σ. Μπίρη «Γ. Παπανδρέου Πολιτικά Θέματα, 1941» καί Γ. Παπανδρέου «Κείμενα». Ὡρισμένα κείμενα τῆς μεταγενέστερης περιόδου εἶναι ἐπίσης παρμένα ἀπό τόν ὑπό ἔκδοση τρίτο τόμο κειμένων πού ἑτοιμάζει ὁ κ. Σ. Μπίρης.

✶

Η ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Ἕνα ἀπό τά θεωρούμενα πλεονεκτήματα τῆς δικτατορίας εἶναι ὅτι τάχα θέτει τέρμα στή συναλλαγή καί τή φαυλότητα. Ἰδού πώς ἀπαντᾶ σ' αὐτό τό ἐπιχείρημα ὁ Γεώργιος Παπανδρέου («Ἔθνος», 9 Φεβρουαρίου 1935):

«Λέγουν, ὅτι ἡ συναλλαγή λυμαίνεται τόν Κοινοβουλευτισμόν. Ἀλλά διατί δέν θά λυμαίνεται καί τήν Δικτατορίαν; Ἐάν εἰς τήν Δημοκρατίαν ὑπάρχουν ἐκλογεῖς, κομματάρχαι καί βουλευταί, διατί τάχα δέν θά ὑπάρχουν «παράγοντες» τῆς Δικτατορίας; Ἀλλά ἐκεῖ κατ' ἐξοχήν θά ὑπάρχουν! Καί ἡ ἐπιρροή των θά εἶναι δεινοτέρα. Διότι οἱ παράγοντες αὐτοί θά εἶναι ἀσύδοτοι, ἡ συναλλαγή θά εἶναι σκοτεινή, δέν θά ὑπάρχουν οἱ φραγμοί οὔτε τῆς δημοσιότητος, οὔτε τοῦ ἐλέγχου, οὔτε τῆς κοινῆς γνώμης, οὔτε τοῦ Συντάγματος, οὔτε τῶν νόμων. Καί θά ὑπάρχη ἀντιθέτως ἡ παντοδυναμία τῶν «παραγόντων», οἱ ὁποῖοι δέν θά ἀπειλοῦν μόνον ἀνατροπήν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως εἰς τόν Κοινοβουλευτισμόν, ἀλλά καί αὐτήν ἀκόμη τήν ὕπαρξιν τῶν Ἀρχόντων καί τῶν ἀνθρώπων των...».

✶

ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ Ή ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Ἀπό τό 1924 ὑποστηρίζει ὅτι τό προσιδιάζον στήν Ἑλλάδα πολίτευμα εἶναι ἡ κοινοβουλευτική δημοκρατία. Φοβεῖται τήν προεδρική ὡς ἀντιδημοκρατική. Καί πού νά γνώριζε τήν ἑλληνική παραλλαγή τῆς προεδρικῆς (ἀγόρευση στή Βουλή τόν Νοέμβριο τοῦ 1924):

«Ἐπανερχόμεθα λοιπόν εἰς τό ζήτημα: Διά τήν Ἑλλάδα ποῖον τύπον πολιτεύματος, ποῖον τύπον Δημοκρατίας πρέπει νά προτιμήσωμεν; Κύριοι συνάδελφοι, εἶναι τόσον σαφεῖς αἱ δεδομέναι συνθῆκαι ἡμῶν, ὥστε νά προσδιορίζουν κατά τρόπον ἀναμφισβήτητον τήν ἀνάγκην τῆς κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας. Ἀλλαχοῦ, ἴσως λόγῳ τοῦ φυλετικοῦ χαρακτῆρος, ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Προεδρικῆς Δημοκρατίας εἶναι ἀκίνδυνος καί ἴσως χρήσιμος. Ἀλλά ἡ ἐφαρμογή τῆς Προεδρικῆς Δημοκρατίας εἰς τήν Ἑλλάδα, ἰδίως σήμερον, θά ἦτο ἐπικίνδυνος. Διότι γνωρίζομεν, ὅτι ὁ φυλετικός χαρακτήρ ἡμῶν ὁδηγεῖ τόν λαόν εἰς προσωπολατρείαν, τούς δέ ἄρχοντας, συνήθως, εἰς κατάχρησιν ἐξουσίας. Γνωρίζομεν ἀκόμη ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν ἔχει δοκιμασθῆ κατά τούς τελευταίους χρόνους ἀπό ἕνα κρίσιμον ἐμφύλιον πόλεμον. Καί ἄν ἐπρόκειτο νά χωρήσωμεν τώρα πρός μίαν λαϊκήν ἐκλογήν δικτάτορος, τί θά συνέβαινε; τά ἀντίπαλα κόμματα θά συνετάσσοντο εἰς στρατόπεδα, σάλος νέος θά ἐξαπελύετο εἰς τήν χώραν καί τοιουτοτρόπως μεταξύ τῶν δύο ἀντιπάλων στρατοπέδων θά ἠνοίγετο εὐρύτερον χάσμα ἐντός τοῦ ὁποίου θά ἐκινδύνευε μίαν ἡμέραν νά καταποντισθῆ ἡ Ἑλλάς! Ἔχομεν ἄλλως τε παρ' ἡμῖν μίαν μακράν συνήθειαν κοινοβουλευτικοῦ βίου καί εὔλογον εἶναι νά συνεχίσωμεν τήν παράδοσιν. Σαφεῖς λοιπόν, εἶναι οἱ λόγοι, διά τούς ὁποίους ἐπιβάλλεται παρ' ἡμῖν ἡ προτίμησις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας. Καί ἡ Ἐπιτροπή ἐπί τοῦ σημείου τούτου ὑπῆρξεν ὁμόφωνος».

✶

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀπό εἰσήγησή του μέ τόν τίτλο «Τά ἰδανικά τῆς δημοκρατικῆς παιδείας» πρός τό Ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικό Συμβούλιο, τόν Ὀκτώβριο 1931, ὅταν ἦταν ὑπουργός Παιδείας:

«Ἡ παλαιά ἀριστοκρατική ἀντίληψις τῆς ζωῆς θεωρεῖ τήν πνευματικήν καί ψυχικήν καλλιέργειαν προνόμιον μιᾶς τάξεως. Θεωρεῖ προορισμόν τῶν μαζῶν νά χρησιμεύσουν μόνον ὡς ὑλικόν— καί ὡς θῦμα — διά τήν δημιουργίαν ἔργων ἀνωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ δουλεία τῆς ἀρχαιότητος εὑρίσκει δικαίωσιν εἰς τό θαῦμα τοῦ Παρθενῶνος.

»Ἀπέναντι τῆς ἀριστοκρατικῆς αὐτῆς θεωρίας ὀρθοῦται ἡ ἀποκλειστική προτίμησις τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Συμφώνως πρός αὐτήν μόνον ἡ κατάστασις τῶν λαϊκῶν μαζῶν ὑλική, πνευματική καί ἠθική κρίνει τήν ἀξίαν τῶν πολιτισμῶν. Ἡ ἀνωτάτη πνευματική δημιουργία τῶν ὀλίγων ἀπορρίπτεται, ὅπως τά κοινωνικά προνόμια τῆς Ὀλιγαρχίας».

✶

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Πῶς ἀντιμετωπίζει τό καθεστώς τήν προσωπικότητα τοῦ Γ. Παπανδρέου; Στήν πρώτη φάση σύλληψη καί περιορισμός. Στήν δεύτερη κατ' οἶκον κράτηση, μετά ἐλευθέρωση, μετά τά ἴδια κλπ. Ἀλλά κάτι πού χαρακτηρίζει τήν ἐποχή. Ἡ ἀμερικανική Ἐγκυκλοπαιδεία «εἰδικῶς συμπληρωθεῖσα καί προσαρμοσθεῖσα διά τήν Ἑλλάδα», ἐκδοθεῖσα τό 1968 εἰς τό λῆμμα: Γ. Παπανδρέου γράφει: Ἕλλην πολιτικός. Ἐγεννήθη τό 1888 (σελ. 129). Εἰς τό λῆμμα: Γ. Παπαδόπουλος, διαθέτει ἕνα τέταρτο περίπου σελίδος καί δημοσιεύει φωτογραφία.

'Ακροατής

ΚΟΙΝΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

καί ἐφ' ὅσον ζητηθῆ ποτέ μιά τέτοια ἔγκρισις...

★ Τρίτον: ὅτι τά δύο μεγάλα πολιτικά κόμματα (Ε.Κ. καί Ε.Ρ.Ε.) ὀφείλουν καί μποροῦν νά σηκώσουν τό βάρος τοῦ ἀγῶνα γιά τήν ἐξασφάλισιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τήν ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος. Οἱ σημερινές συνθῆκες εἶναι ὁπωσδήποτε ἰδιάζουσες καί ἀπαιτοῦν εἰδικούς χειρισμούς καί κοινή γραμμή ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, πού ἀποβλέπει στόν κοινό σκοπό τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Κάτω ἀπό αὐτές τίς συνθῆκες εἶναι ἀναγκαία ἡ συγκρότησις ἑνός κοινοῦ ὀργάνου πού θά συντονίζη τήν δρᾶσιν τῶν κομμάτων γιά τόν κοινό στόχο.

Ἡ τρίτη αὐτή ἄποψις φαίνεται ὅτι συγκεντρώνει τώρα τούς περισσοτέρους ὑποστηρικτάς. Καί δέν πρέπει νά ἀποκλείεται τό ἐνδεχόμενο ἡ σκέψις αὐτή τῆς συνδυασμένης δράσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων πολύ σύντομα νά ὑλοποιηθῆ.

Οἱ ἄλλοι

Αὐτά ὡστόσο τά σχέδια ἀπηχοῦν τίς ἀπόψεις τῶν μελῶν τῶν δύο μεγάλων κομμάτων. Ὅπως εἶναι φυσικό, οἱ ἀκολουθοῦντες τό κόμμα τοῦ κ. Μαρκεζίνη, οἱ ἀνήκοντες σέ ἄλλους μικρότερους σχηματισμούς (ὅπως λόγου χάριν ὁ κ. Στεφανόπουλος κλπ.), καθώς καί οἱ δυνάμεις τῆς Ἀριστερᾶς, ἔχουν καί αὐτοί σχέδια καί προοπτικές, πού δέν συμπίπτουν κατ' ἀνάγκην μέ τά συμπεράσματα, στά ὁποῖα καταλήγουν ἡ Ἕνωσις Κέντρου καί ἡ ΕΡΕ.

Ἐπίσης, πρέπει κανείς νά ὑπολογίση τόν ἀστάθμητο παράγοντα τῶν δυνάμεων τῶν ἀποφυλακισθέντων πού δέν ἔχουν ἀκόμη διαμορφωθῆ, γιά νά μπορέσουν νά προβάλουν μίαν κοινή ἄποψη. Οἱ διαθέσεις φαίνεται νά εἶναι κοινές εἰς ὅλους (ὄχι ὑποχώρηση ἀπό τούς βασικούς στόχους μεταβολῆς τοῦ Συντάγματος καί τῶν ὅρων τῆς ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως), ἀλλ' ἡ διατύπωσις καθυστερεῖ, προκειμένου νά ὑπάρξη μέτωπο ἑνιαῖο. Ἀναμένεται πώς ἡ κοινή αὐτή ἐμφάνισις δέν θά καθυστερήση πέραν τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Νοεμβρίου.

★ Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπό τήν μορφή τῆς ὀργανώσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, πού τελικά θά ἐπιλεγῆ, ὁλόκληρος ὁ πολιτικός κόσμος συμφωνεῖ γιά τόν στόχο — πού τελικά πρέπει νά εἶναι ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ποιές εἶναι ὅμως οἱ ἄμεσες ἐπιδιώξεις;

Πιό συγκεκριμένα: Τί πρέπει νά ἐπιδιωχθῆ, ἡ μεταβολή τῶν συνθηκῶν κάτω ἀπό τίς ὁποῖες ἡ σημερινή ἐξουσία φαίνεται νά ὁδηγῆ τή χώρα σέ ἐκλογές ἤ ἡ ἀλλαγή ὁλοκλήρου τοῦ «πλαισίου», μέσα στό ὁποῖο σχεδιάζονται ἀπό τούς κρατοῦντας οἱ πολιτικές διαδικασίες;

Σύμφωνα μέ ἀσφαλεῖς πληροφορίες, κυριαρχεῖ ἡ ἄποψις ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀλλαγή τοῦ πλαισίου τῶν ἐξελίξεων, γιά νά ἐξασφαλισθῆ ἡ λαϊκή κυριαρχία.

Ὑπογραμμίζεται σχετικά ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο: Πρῶτον νά τροποποιηθῆ ἐκ τῶν προτέρων τό Σύνταγμα, σέ ἐκεῖνες τίς διατάξεις του, πού ἔχουν ἐπισημανθῆ σάν ἀντιστρατευόμενες τήν λαϊκή κυριαρχία. Δεύτερον, ἐκ τῶν προτέρων ἐπίσης, πρίν δηλαδή ἀπό τίς ἐκλογές, πρέπει νά καταργηθοῦν οἱ θεσμικοί νόμοι καί ὅλα ἐκεῖνα τά νομοθετήματα, πού συνθέτουν τό νομικό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο «κινεῖται» ἡ χώρα μετά τό ἐγχείρημα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Ἡ διακήρυξις

★ Χαρακτηριστική τῶν ἐπιδιώξεων τόσον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἀλλά καί ἄλλων παραγόντων, πού ἔχουν κινητοποιηθῆ καί ἤδη δραστηριοποιοῦνται γιά νά ὁμαλοποιηθῆ ὁ πολιτικός βίος καί νά ἀποκατασταθῆ ἡ λαϊκή κυριαρχία, εἶναι καί ἡ χθεσινή διακήρυξις τῆς «Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος», πού ἀναφέρει τά ἑξῆς:

«Ἐτάξαμεν ὡς σκοπόν μας διά τῆς πρώτης Ἀνακοινώσεως μας τήν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατικῆς νομιμότητος, ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι οὕτω συμβάλλομεν εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος. Καί προκηρυχθέντος τότε δημοψηφίσματος διά τήν ἔγκρισιν τῆς γενομένης ὑπό τῶν κρατούντων πολιτειακῆς μεταβολῆς καί τῆς βαθείας τροποποιήσεως τοῦ πολιτεύματος, ἐπεδιώξαμεν ὅπως ἐπί τοῦ κεφαλαιώδους αὐτοῦ διά τήν χώραν μας θέματος ἐκφρασθῆ ἐλευθέρως ἡ λαϊκή θέλησις, διά πλήρους ἐφαρμογῆς τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

»Ἀλλά τοῦτο οὐδαμῶς ἐπετεύχθη. Καί ἐκ τῶν πραγμάτων ἀμειλίκτως προῆλθον αἱ πλέον σοβαραί ἀμφισβητήσεις τοῦ κύρους τοῦ διενεργηθέντος δημοψηφίσματος. Ἐφέρομεν τάς βασίμους αὐτάς ἀμφισβητήσεις δι' ἐνστάσεως εἰς τόν Ἄρειον Πάγον. Τό Ἀνώτατον ὅμως Δικαστήριον τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης, εἴτε διότι πράγματι τό Διάταγμα τῆς 9ης Ἰουλίου 1973 ἀπέκλεισε τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ἀρείου Πάγου τόν ἔλεγχον τῆς τηρήσεως θεμελιωδῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τόν στοιχειωδέστερον ὅρον τῆς ἐκφράσεως τῆς βουλήσεως τοῦ κυριάρχου Λαοῦ, εἴτε διότι ὁ Ἄρειος Πάγος δέν ἔκρινεν ὀρθῶς, ἀπέρριψεν ὡς ἀπαραδέκτους τούς ἐπί τῶν θεμελιωδῶν αὐτῶν ἀρχῶν στηριζομένους λόγους τῆς ἐνστάσεώς μας, ἀλλά καί τάς προβληθείσας ἄλλας πλημμελείας κατ' αὐτήν τήν διεξαγωγήν τῆς ψηφοφορίας, δέν ἐξήτασεν κατ' οὐσίαν, ἀρνηθείς νά ἐξετάση τούς πρός ἀπόδειξιν τῶν πλημμελειῶν τούτων προταθέντας μάρτυρας.

»Εἰς οὐδεμίαν ὅμως δημοκρατικήν χώραν ὑπάρχει καταστατικός χάρτης ὡς πρός τήν κατάρτισιν καί ψήφισιν τοῦ ὁποίου ἠγέρθησαν αἱ σοβαρώτεραι ἀμφισβητήσεις, χωρίς νά ὑπάρξη ἡ ἐπ' αὐτῶν οὐσιαστική κρίσις ἁρμοδίου ὀργάνου, προσδίδοντος διά τῆς ἀποφάσεώς του τό ἀναγκαῖον κῦρος εἰς τόν καταστατικόν χάρτην τῆς χώρας.

»Ἀποτελεῖ τοῦτο κατάδηλον καί μεγίστην ἀνωμαλίαν. Καί ἡ εἰς αὐτήν τήν ρίζαν ὑπάρχουσα ἀνωμαλία, δέν ἠμπορεῖ ποτέ νά ἀγάγη εἰς τήν ὁμαλότητα.

»Ἐξ ἄλλου, τό οὕτω γεννηθέν Σύνταγμα ἀλλοιώνει βασικῶς τό δημοκρατικόν πολίτευμα, δυτικοῦ τύπου, καί ἀπομακρύνεται ἀπό βασικάς ἀρχάς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ὅπως ἐφαρμόζεται οὗτος εἰς τάς χώρας τοῦ δυτικοῦ κόσμου. Διότι, ὁ κυβερνήσας μετά τῶν συνεργατῶν του τήν χώραν ἀνεξελέγκτως καί χωρίς νά ἔχη ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τήν ἐντολήν ἀπό τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, συγκεντρώνει, διά τοῦ συντάγματος αὐτοῦ, εἰς χεῖρας του πᾶσαν περίπου τήν ἐξουσίαν. Διορίσας τήν λεγομένην πολιτικήν κυβέρνησιν, ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτόν «τελικῶς ἀποφασίζοντα» καί αὐτάς τάς κατά τό σύνταγμα τοῦτο μειωμένας ἁρμοδιότητας τοῦ πρωθυπουργοῦ.

»Καί λέγουν, ὅτι ὁδηγούμεθα εἰς «ἀδιαβλήτους» ἐκλογάς, ἐπί τῇ βάσει τοιούτου ἀντιδημοκρατικοῦ καταστατικοῦ χάρτου, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ὁποίου καί μόνον θά εἶναι «ἐλευθέρα» ἡ πολιτική δρᾶσις, ὑπό τό κράτος δέ τῶν ἀνελευθέρων ἕξεων καί μεθόδων, αἱ ὁποῖαι διεῖπον τά πάντα κατά τήν ἑξαετίαν τῆς 21.4.1967, ἀλλά καί ἀρξαμένης τῆς θετίας τῆς 1ης Ἰουνίου 1973, τῆς νέας αὐτῆς φάσεως τοῦ ἰδίου καθεστῶτος.

»Εἶναι προφανές, ὅτι ὑπό τοιαύτας συνθήκας, ἡ λαϊκή κυριαρχία, ἐκ τῆς ὁποίας καί μόνον πηγάζουν πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι, ὅπως αὐτή, ἡ λαϊκή κυριαρχία, ἐλευθέρως ἀσκουμένη, τάς καθορίζει δέν ἀνέκτησε τό παράπαν τά δικαιώματά της. Ἄνευ τούτου δημοκρατική νομιμότης οὐδόλως ὑπάρχει. Οὔτε ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνάκτησις τῆς διεθνοῦς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἁρμοζούσης εἰς τούς ἀγῶνας της καί τήν ἱστορίαν της.

»Παραμένει ἑπομένως ἀκέραιον τό καθῆκον νά συνεχισθῆ ὁ ἀγών, δι' ὅλων τῶν δημοκρατικῶν μέσων, ἐπί τῷ τέλει νά ἀποκατασταθῆ ἡ λαϊκή κυριαρχία, καί δι' αὐτῆς ἡ δημοκρατική νομιμότης, ἐν ὅλῃ τῇ πληρότητι αὐτῆς.

»Καί ἀπαιτεῖται πρός τοῦτο, ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις, νά παραμείνη ἀδιάσπαστος καί ἀρραγής ἡ ἑνότης ὅλων τῶν δημοκρατικῶν - ἀντιδικτατορικῶν δυνάμεων, καί νά καταστῆ αὐτή καθολική καί ὠργανωμένη.

»Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδείς θά λείψη ἀπό τόν ἐν ἑνότητι ἀγῶνα αὐτόν διά τόν θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας. Αὐτό ὑπαγορεύει καί τό λαϊκόν αἴσθημα, πού ἀπορρέει ἀπό τήν ἀκριβῆ ἀντίληψιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν περί τῆς ἀνάγκης τῆς ἑνότητος, πρός πραγμάτωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

»Ἡνωμένοι θά ἐπιτύχωμεν τήν νίκην τῆς Δημοκρατίας».

Τήν διακήρυξιν ὑπογράφουν τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς: Εἰρήνη Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, Βασιλειάδης Κίμων, τ. Γεν. Ἐπιθεωρητής Διοικήσεως, Βῆχος Γεώργιος, τ. Γεν. Γραμματεύς Ἀθλητισμοῦ, Γοβαλᾶς Γεώργιος, τ. νομάρχης, Γεωργουλόπουλος Εὐάγγελος ναύαρχος ἐ.ἀ., Γιαννόπουλος Εὐάγγελος, δικηγόρος, Γ. Καβουνίδης, τ. Γεν. Δ)ντής ὑπουργείου Τύπου καί Πληροφοριῶν, Καλλιγᾶς Μαρῖνος, τ. Γεν. Δ)ντής Ἐθν. Πινακοθήκης, Καλογερόπουλος Κων., τ. νομάρχης, συνταγματάρχης ἐ.ἀ., Κανελλόπουλος Σταῦρος, δικηγόρος, Καραϊσκάκης Δημήτριος, τ. Γεν. Δ)ντής ὑπουργ. Βιομηχανίας, Κοκκινόπουλος Εὐτύχιος, τ. πρύτανις Πολυτεχνείου, Κονιδάρης Γεράσιμος, καθηγητής Πανεπ. Ἀθηνῶν Ὁμ., Κυριατζῆς Κώστας, ἐκδότης «Ἔθνους», Κυριαζίδης Νίκος, τ. ἀναπλ. Γεν. Δ)ντής ὑπουργ. Συντονισμοῦ, Κυριακόπουλος Ἀνδρέας, τ. ὑποδιοικ. ΙΚΑ συνδικαλιστής, Κυριακάκος Γεώργιος, τ. Δήμαρχος Πειραιῶς, Λεβέντης Γεώργιος, ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. ἐπίτ. γεν. ἐπιθεωρητής Στρατοῦ, Λοῦρος Νικόλαος, ἀκαδημαϊκός, Μαζαράκης Αἰνιάν Ἰωάννης, τ. Νομάρχης, Μαλατέστας Κωνστ., τ. Γεν. Δ)ντής Ὑπουργ. Ἀγλαΐα Παγκάλου, τ. Διευθύντρια ὑπουργ. Συντ)σμοῦ, Παπαϊωάννου Κωνστ. τ. ἀρεοπαγίτης καί ὑπουργός, Παπαρρηγόπουλος Ἀναστ. δικηγόρος τ. αἱρετός Δημ. Σύμβουλος Ἀθηνῶν, Παπασπύρου Τάσος, τ. καθηγητής Ε. Μ. Πολυτεχνείου, Παπαστεφάνου Ἀνέστης, δικηγόρος, Ρουσσοπούλου Ἁγνή, δικηγόρος, Σερεπίσιος Κωνστ., τ. νομάρχης, Σταματελᾶτος Κωνστ. δικηγόρος, Τζαννετής Σοφοκλῆς, ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. Τσῖρος Κωνστ. τ. δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Τσούτης Νικ., ὑφηγητής χειρουργός θώρακος καί Φλῶρος Ἀντώνιος τ. ἀρεοπαγίτης.

Ἀκροάσεις

★ Σύμφωνα μέ χθεσινή ἐπίσημη ἀνακοίνωσιν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐδέχθη (χθές) εἰς ἀκρόασιν τόν τέως ὑπουργόν καί κοσμήτορα τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς κ. Ἰω. Χολέβαν καί τόν τέως ὑφυπουργόν κ. Ι. Εὐλάμπιον».

Ὁ κ. Μαρκεζίνης

Ὁ Πρωθυπουργός κ. Σπ. Μαρκεζίνης ἐξ ἄλλου, ἐδέχθη χθές εἰς συνεργασίαν ἐπί ὑπηρεσιακῶν θεμάτων τόν ὑπουργόν Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Σιφναῖον καί τόν ὑφυπουργόν Ἐσωτερικῶν κ. Σκανδάλην. Ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργός ἐδέχθη διαδοχικῶς τούς ἐν Ἀθήναις πρέσβεις τοῦ Λιβάνου κ. Ματτάρ, τῆς Δυτ. Γερμανίας κ. Ὄνκεν καί τῆς Ρουμανίας κ. Μπράντ.

Χθές τό ἀπόγευμα ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὡς ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ἐπεσκέφθη τόν ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἱερώνυμον.

Ἐγνώσθη ὅτι ὁ Πρωθυπουργός κ. Σπ. Μαρκεζίνης θά μεταβῆ σήμερον τό ἀπόγευμα εἰς τό ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, προκειμένου κατά τήν διάρκειαν εἰδικῆς συσκέψεως, νά ἐνημερωθῆ ἐπί θεμάτων τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργείου.

Αἱ συντάξεις

Οἱ πρώην ὑπουργοί κ.κ. Γεώργιος Βογιατζῆς καί Κων)νας Καλλίας προέβησαν χθές εἰς τήν κάτωθι δήλωσιν:

«Ἀποκρούομεν τήν διά τῶν Ν.Δ. 128 καί 188 τοῦ 1973 θεσπισθεῖσαν σύνταξιν ὑπουργοῦ, διότι, α) ἐδημιουργήθη αἰφνιδίως καί διά λόγους ἀπαραδέκτους συνταξιοδοτικόν δικαίωμα ὑπουργοῦ καί ἐτέθη ὡς προϋπόθεσις αὐτοῦ ἐλάχιστος χρόνος ὑπουργικῆς θητείας, δηλ. δύο ἔτη διά τοῦ ἀρχικοῦ Ν.Δ. τῆς 14.9.1973, περιορισθείς μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἤτοι τήν 13.10.1973 εἰς ἕν μόνον ἔτος καί 301 ἡμέρας καί β) τό ὕψος τῆς συντάξεως ταύτης εἶναι δυσανάλογον πρός τόν χρόνον ὑπηρεσίας. Κατόπιν τῶν ἄνω δηλοῦμεν ὅτι περιοριζόμεθα εἰς μόνην τήν βουλευτικήν σύνταξιν, διά τήν ὁποίαν ἔχομεν καταβάλει ὅλοι οἱ διατελέσαντες ηὐξημένας ἀσφαλιστικάς εἰσφοράς».

'Ανεβλήθη χθές ἡ σύσκεψις διά τούς ἐμποροϋπαλλήλους

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀνεβλήθη ἡ προγραμματισθεῖσα διά χθές σύσκεψις εἰς τό ὑπουργεῖον Ἀπασχολήσεως διά τήν ἐξέτασιν τοῦ μισθολογικοῦ προβλήματος τῶν ἐμποροϋπαλλήλων.

Ἡ συνάντησις θά πραγματοποιηθῆ πιθανῶς ἐντός τῶν προσεχῶν ἡμερῶν, εἰς περίπτωσιν δέ ἀποτυχίας τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων τό ὅλον θέμα θά παραπεμφθῆ εἰς τήν διαιτησίαν.

Ἐξ ἄλλου, τοῦ ὅλου μισθολογικοῦ θέματος ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Ἐμπορικῶν Καταστημάτων Ἀθηνῶν — Περιχώρων εἰς ἐπιστολήν του πρός τόν Ἐμπορικόν Σύλλογον Ἀθηνῶν ἐπαναλαμβάνει τάς ἀπόψεις του ἐπί τοῦ θέματος καί προτείνει κλιμάκωσιν τῶν αὐξήσεων ἀπό 35% προκειμένου διά μισθούς μέχρι 4.000 δρχ. μέχρι 10% διά μισθούς πέραν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως. Ἐπίσης ὁ Σύλλογος ἐπισημαίνει τό γεγονός τῆς συνεχοῦς ἀνόδου τῶν τιμῶν, τό ὁποῖον ἔχει ὡς συνέπειαν — ὡς τονίζεται — τήν περαιτέρω ἐξασθένισιν τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων τοῦ κλάδου.

● Τά προβλήματα τῶν ἐργαζομένων τοῦ Πειραιῶς θά ἐξετασθοῦν αὔριον εἰς εἰδικήν σύσκεψιν ἁρμοδίων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων καί συνδικαλιστῶν ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ Ἀπασχολήσεως κ. Ἀλεξιάδη. Κατά τήν σύσκεψιν αὐτήν, ἡ ὁποία θά πραγματοποιηθῆ εἰς τό Ἐργατοϋπαλληλικόν Κέντρον Πειραιῶς, θά τεθῆ βασικῶς ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων τό μισθολογικόν ὡς ἔχει τοῦτο διαμορφωθῆ μετά τάς τελευταίας ἐξελίξεις.

● Τό θέμα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων μέ βάσιν τά σημερινά τιμαριθμικά δεδομένα ἔθεσε εἰς τόν ὑπουργόν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἡ διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Πανελλαδικῆς Ὁμοσπονδίας Συνταξιούχων Ι.Κ.Α., ἡ ὁποία ἐπεσήμανε εἰδικώτερον τήν τραγικήν οἰκονομικήν θέσιν τῶν συνταξιούχων τοῦ Ι.Κ.Α., ἡ ὁποία ἐπιτείνεται μέ τήν διαρκῆ ἄνοδον τοῦ κόστους ζωῆς».

● Τά ἐκκρεμοῦντα θέματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν ὄψει καί τοῦ συνερχομένου προσεχῶς κλαδικοῦ συνεδρίου ἐπεσήμανε εἰς τόν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Μητρέλιαν ἡ ἐκτελεστική ἐπιτροπή τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Ἐπίσης τόν κ. Μητρέλια ἐπεσκέφθησαν χθές καί ἐξέθεσαν κλαδικά θέματα αἱ διοικήσεις τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τῆς Ὁμοσπονδίας Πολιτικῶν Συνταξιούχων καί τῆς Ὁμοσπονδίας Φορτοεκφορτωτῶν Ἑλλάδος.

ΤΟ ΒΗΜΑ Ἱδρυτής ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ Α.Ε.

Ἐκδότης: ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Διευθυντής: ΛΕΩΝ ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Διευθυνταί Συντάξεως: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ, Κ. Κ. ΜΠΟΥΖΙΑΝΟΥΡΕΑΝΗΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

Τιμή φύλλου: δραχμαί 3

ΕΞΕΛΙΞΗ Ἤ ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ;

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ται ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ἐξέλιξη δέν ἦταν ποτέ τόσο γρήγορη παρά μόνο ὅταν ἔφθασε στήν ἀνθρώπινη βαθμίδα. Τοῦτο ἔγινε στή διάρκεια τῆς τεταρτογενοῦς, ἡ ὁποία δέν ἀποτελεῖ παρά ἕνα λεπτό ἀπό τήν τεράστια διάρκεια τῶν γεωλογικῶν χρόνων. Μιά διάρκεια ἄπειρα σύντομη ἄν τή συγκρίνουμε μέ τίς δεκάδες ἑκατομμυρίων ἐτῶν πού ἀπήτησε ἡ διαφοροποίηση τῶν μεγάλων σειρῶν τῶν ζωϊκῶν μορφῶν. Ἔχοντας αὐτά τά δεδομένα δέν μποροῦμε νά σκεφτόμαστε μέ χρόνο ἀνθρώπινο, ἀλλά μόνο μέ χρόνο γεωλογικό.

Τό σταμάτημα τοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν ζώων εἶναι ἡ συνέπεια ἑνός ἀπό τούς πιό σταθερούς νόμους τῆς Ἐξέλιξης. Ἡ ζωότητα σταμάτησε νά ἐξελίσσεται ἀπό τή στιγμή πού γέννησε τόν ἀνθρώπινο κλάδο, δηλαδή τήν ἀνώτερη βαθμίδα ἡ ὁποία τήν ἀντικατέστησε στήν ἐξελικτική πορεία τῶν εἰδῶν.

Ἡ πλειονότητα τῶν ἀνθρωπολόγων καί τῶν βιολόγων διαβεβαιώνει ὅτι ὁ σύγχρονος Ἄνθρωπος, ὁ Homo sapiens, δέν ἄλλαξε καθόλου ἀπό τότε πού ἐμφανίσθηκε καί ὅτι μόνο ἡ κουλτούρα καί ἡ μόρφωση μᾶς χωρίζουν ἀπό τούς προϊστορικούς μας προγόνους. Τά ἐπικαλούμενα ἐπιχειρήματα, γιά νά ἀποδειχθῆ αὐτός ὁ ἰσχυρισμός, εἶναι τάξης ἀνατομικῆς καί πολιτιστικῆς. Ἄς τά ἐξετάσουμε.

Οἱ ἀνατόμοι διεπίστωσαν ὅτι ἡ χωρητικότητα τῶν προϊστορικῶν κρανίων εἶναι ἡ ἴδια μέ τά κρανία τῶν σύγχρονων ἀνθρώπων. Συμπέραναν, πολύ βιαστικά, ὅτι ἀπό τήν ὁμοιότητα τοῦ περιέχοντος θά μποροῦσαν νά συμπεράνουν γιά τήν ἰσότητα τῶν περιεχομένων καί νά ἰσχυρισθοῦν ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ προϊστορικοῦ Ἀνθρώπου ἦταν ἴδιος μέ τόν δικό μας. Ὁ ἀναλογικός αὐτός συλλογισμός εἶναι πολύ λίγο πειστικός. Δέν ξέρουμε γι' αὐτό τό θέμα τίποτα περισσότερο ἀπό τόν Ἄμλετ καί εἴμαστε ἀνίκανοι νά ποῦμε ἄν ἕνα κρανίο ἀνῆκε σέ ἕναν ἠλίθιον ἤ σέ μιά μεγαλοφυΐα. Οἱ νευρολόγοι ἔφεραν ἀποδείξεις σ' αὐτόν τόν τομέα, δείχνοντας πολύ περισσότερη σύνεση. Οἱ Von Economou καί Kappers ἐξακρίβωσαν ὅτι παρά τήν ὅμοια κρανιακή χωρητικότητα, οἱ σύγχρονες ἀνθρώπινες φυλές δέν ἔχουν τούς ἴδιους ἐγκεφάλους καί οἱ σχέσεις τῶν ὑπέρ καί ὑποκονιωδῶν στιβάδων τοῦ ἐγκεφαλικοῦ φλοιοῦ ποικίλουν μέ τίς φυλές. Ἡ πρώτη εἶναι πιό χονδρή ἀπό τή δεύτερη στούς Εὐρωπαίους· οἱ σχέσεις εἶναι ἀντίστροφες στήν Αὐστραλία καί στούς Νέγρους τῆς Κένυα. Ἄν θυμηθοῦμε ὅτι ἡ ὑπερκονιώδης στιβάς ἔχει πολύ ἀνεπτυγμένες συνειρμικές λειτουργίες βεβαιωνόμαστε ὅτι οἱ ἱστολογικές ἀνομοιότητες οἱ ὁποῖες διαπιστώνονται στόν ἐγκεφαλικό φλοιό τῶν ἀνθρώπινων φυλῶν ἀντιστοιχοῦν σέ διαφορετικές λειτουργίες. Οἱ ἀνομοιότητες πού ἀποκαλύπτουμε ἀνάμεσα στίς σύγχρονες φυλές μᾶς ὁδηγοῦν νά θεωρήσουμε γιά πιθανό ὅτι οἱ ἐγκέφαλοι τῶν ἀνθρώπων τῶν σπηλαίων ἦταν διαφορετικοί ἀπό τούς δικούς μας.

Τά ἐπιχειρήματα τῆς πολιτιστικῆς κατηγορίας εἶναι ἐπίσης ὕποπτα. Ἀναφέρονται στά ἐργαλεῖα καί στή προϊστορική τέχνη. Ἡ ἐπινόηση τῶν ἐργαλείων ἀντιστοιχεῖ σέ μιά νόηση πρακτική καί κατασκευάστρια ἡ ὁποία προχωρεῖ ψηλαφητά, μέ δοκιμές, πλάνες καί διαδοχικές βελτιώσεις· ὁ τύπος αὐτός τῆς νόησης εἶναι ἀκόμα πολύ κοντά πρός τήν ὀργανική ἐπινόηση. Ὁ καλλιτέχνης ἐξ ἄλλου εἶναι συνήθως τελείως τό ἀντίθετο ἀπό ἕναν διανοούμενο. Τό ἔργο τέχνης εἶναι τό προϊόν τῆς αἰσθητικῆς ἐπινόησης, ἡ ὁποία εἶναι μιά ἐκ συμπαθείας συνταύτιση τοῦ καλλιτέχνη μέ τό ἀντικείμενο.

Ἀπό αὐτά πού εἴπαμε συνάγεται ὅτι δέν μποροῦμε νά βεβαιώσουμε γιά τήν ταυτότητα τῶν νοητικῶν ἱκανοτήτων τοῦ προϊστορικοῦ ἀνθρώπου καί τῶν δικῶν μας.

Ὁδηγηθήκαμε περισσότερο νά ἀναγνωρίσουμε στήν προϊστορική κατάσταση καί στίς σύγχρονες συνθῆκες δύο βαθμίδες τῆς ἀνθρώπινης ἐξέλιξης.

Τίποτε ἐπίσης δέν μᾶς ἀπαγορεύει νά σκεφθοῦμε ἡ καλύτερα ὅλα μᾶς παρακινοῦν νά δοῦμε μέσα στήν ἱστορία τῶν πολιτισμῶν, μιά ἐκδήλωση ἀνοδικῆς προοδευτικῆς ἐξέλιξης.

Ὁ Karl Jaspers ἀνεγνώρισε τήν μεγάλη στιγμή τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας τήν ὁποία ὀνομάζει «ἀξονική περίοδο» καί πού χαρακτηρίζει τήν ἀρχή τοῦ σύγχρονου κόσμου. Πρίν δύο χιλιάδες πεντακόσια περίπου χρόνια, σχεδόν ταυτόχρονα, στήν Ἑλλάδα, στή Περσία, στίς Ἰνδίες καί στήν Κίνα ἔγινε μιά βαθιά μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος. Τή μαγική νοοτροπία τοῦ πρωτόγονου ἀνθρώπου ἀντικατέστησε ἕνα πνεῦμα διεισδυτικό στήν ἐμπειρία καθώς καί μιά ἀντικειμενική δράση τῆς φύσης· αὐτές οἱ ἱκανότητες, ἑνωμένες μέ τήν ὀρθολογιστική μέθοδο, ἐπέτρεψαν τήν ἐμφάνιση τῆς ἐπιστήμης καί τῆς φιλοσοφίας. Ἦταν ἡ ἐποχή τοῦ ἑλληνικοῦ θαύματος.

Μποροῦμε νά θεωρήσουμε αὐτό τό κεφαλαιῶδες γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας σάν μιά ὤθηση ἡ ὁποία ἔκανε τήν ἀνθρωπότητα ν' ἀνεβῆ μιά βαθμίδα. Ταυτόχρονα ὅμως τό γεγονός αὐτό, ἀποτελεῖ καί μιά ἀναντίρρητη ἐκδήλωση τῆς προοδευτικῆς ἐξέλιξης.

Στόν σύγχρονο ἄνθρωπο, τέλος, ἡ προοδευτική ἐξέλιξη ἐκφράζεται μέ τήν ἀνησυχητή ἀνάγκη τῆς ὑπέρβασης. Ὁ ἄνθρωπος δέν ὑπάρχει ἀληθινά παρά μέσα στόν ἀγῶνα ἐνάντια στά ἴδια του τά ὅρια. Αὐτή τήν ἀνάγκη τῆς ὑπέρβασης τήν παρατηροῦμε σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης σκέψης καί δραστηριότητας. Στό ὑλικό ἐπίπεδο μεταφράζεται μέ τό ἀθλητικό πνεῦμα: νά ἐπιτύχουμε νέα ρεκόρ, νά φθάσουμε στήν πιό ψηλή κορυφή ἀπό τόν πιό δύσκολο δρόμο, νά πᾶμε στόν πυθμένα τῆς πιό βαθιᾶς ἀβύσσου. Στό διανοητικό ἐπίπεδο εἶναι τό πνεῦμα τῆς ἐπινόησης καί τῆς ἔρευνας πού κυριεύει ὅλο καί πιό μεγάλο τμῆμα τῆς ἀνθρωπότητας. Στόν τομέα τῆς διαίσθησης εἶναι ἡ φιλοδοξία τοῦ ποιητή νά ξεπεράση τόν κόσμο τῶν αἰσθήσεων καί τῆς πραγματικότητας. «Προσπάθησαν, γράφει ὁ Ραμπώ, νά ἐπινοήσω νέα ἄνθη, νέα ἄστρα, νέες σάρκες, νέες γλῶσσες. Πίστεψα ὅτι ἀποκτῶ δυνάμεις ὑπερφυσικές». Στό ἠθικό ἐπίπεδο εἶναι τό πνεῦμα τῆς ἀγάπης τό ὁποῖο ἐκτείνεται σέ ὁμόκεντρους κύκλους ἀπό τήν ἀνθρωπότητα σ' ὁλόκληρη τή φύση. Εἶναι ἀκόμη τέλος, ἡ ὁρμή πρός τό πιό εἶναι, μέσα στήν ὁποία ἔχουν τήν ἕδρα τους καί τήν προέλευσή τους ὅλες οἱ θρησκεῖες.

Ἔτσι φαίνεται καθαρά ἡ θέση τοῦ Ἀνθρώπου μέσα στή Φύση. Ἡ ἐξέλιξη δέν ἔχει γιά γνώμονα τό τυχαῖο. Ὁ Ἄνθρωπος ἦρθε ὅταν ἔπρεπε καί πῆρε τή θέση πού ἔπρεπε. Εἶναι τό προϊόν μιᾶς μακρᾶς καί ἐπίμονης κίνησης. Τόν στηρίζει καί τόν ἑρμηνεύει τό τεράστιο οἰκοδόμημα τοῦ ὀργανικοῦ κόσμου. Ἐκπροσωπεῖ τόν τελικό βλαστό. Φαίνεται σάν «ἕνα τελικό ἀντικείμενο, πού ἐπί μακρόν ἐπεδίωκε ἡ φύση, διά μέσου μιᾶς σειρᾶς προπλασμάτων καί διαδοχικῶν προσεγγίσεων», ὅπως γράφει ὁ Σαρντέν.

Ἡ μέχρι ἐδῶ κατάληξή μας δημιουργεῖ πολλά νέα ἐρωτηματικά γιά τό ρόλο μας στήν ἐξέλιξη, γιά τούς τρόπους τῆς ἀνθρώπινης ἐξέλιξης, γιά τό ποῦ πηγαίνουμε.

Ἴσως ὅλα αὐτά ἀποτελέσουν θέμα τῆς ἐρχόμενης ἐπιφυλλίδας.

Α. Κ. ΝΑΣΙΟΥΤΖΙΚ